

من خِیلی وَقْتِه توو حَرَمِت گَریه نَگَردم

من خِیلی وَقْتِه توو حَرَمِت (گریه نَگَردم) ۳

قول داده بودم به دِلَم (زود بَرمی گَردم) ۳

من خِیلی وَقْتِه توو حَرَمِت (گریه نَگَردم) ۳

من خِیلی وَقْتِه توو حَرَمِت (گریه نَگَردم) ۳

قول داده بودم به دِلَم (زود بَرمی گَردم) ۳

من خِیلی وَقْتِه توو حَرَمِت (گریه نَگَردم) ۳

من خِیلی وَقْتِه توو حَرَمِت (گریه نَگَردم) ۳

قول داده بودم به دِلَم (زود بَرمی گَردم) ۳

قول داده بودم به دِلَم (زود بَرمی گَردم) ۳

(نَزار خِجالت بِکِشَم، می خِوای که مِنت بِکِشَم) ۲

(بِزار پیام کرب و بلا، نَفَسِ رَاحَت بِکِشَم) ۲

نَزار خِجالت بِکِشَم، می خِوای که مِنت بِکِشَم

(بِزار پیام کرب و بلا، نَفَسِ رَاحَت بِکِشَم) ۲

اَگِه جا داره، یِکی دِلِش آرزوی کربلا داره

(اَگِه جا داره، بَیَرَمَنو خِیلی دِلَم غُصَّه ی دنیا داره) ۲

(بیچارَه م گَردِه کربلا، مَرَهَمِ دَرده کربلا) ۲

آدم بِهشت بِره بازَم، می خِواد بَرگَردِه کربلا

مُحتاجِ نَامَرِد نَشم مَن، مَرِدِ کربلا

(کربلا) ۱۹